

Ministeriet den 15. eller 16. Januar, det kan jeg ikke sige saa nøje, jeg tror den 15. Derimod er der spurgt Clod-Hansen, naar han har afleveret den anden Erklæring, for de ere ikke komne samtidig. Han har været oppe i Ministeriet med den og forsøgt at træffe mig, og han erindrer — det stemmer ogsaa med min Erindring —, at det var den Dag, Debatten begyndte i Folketinget, o: Onsdagen den 17. Det staa ogsaa ganske klart for min Erindring, at det blev sagt mig, at han var deroppe — jeg havde aldrig talt med Manden og aldrig set ham —, men jeg havde ikke Tid til at tage imod ham, da jeg sad i Referat paa det Tidspunkt. Han afleverede en Erklæring i Budstuen, og den blev lagt ind til mig. Den har jeg nok taget med i Rigsdagen og har sandsynligvis ogsaa, som jeg sagde før, løbet den igennem, mere har jeg ikke haft Lejlighed til. Naar det ærede Medlem nu citerede det med de 8 Aar, vil jeg gøre opmærksom paa, at Clod-Hansen havde erklæret tidligere — det findes citeret i Sundhedsstyrelsens Skrivelse Sp. 1330 —: „at jeg i de senere Aar (vel ca. 6—7 Aar eller maaske mere) ingen Sinde selv har bemærket noget Tegn hos ham paa tilstedeværende Misbrug af de nævnte Stimulantia“. Derfor har jeg netop villet gøre en Reservation. Jeg var altsaa bange for, at der kunde være Tale om, at han havde taget Morfin senere hen i Livet, end han selv opgav. Han havde selv opgivet, at det var i Begyndelsen af Halvfemserne, han holdt op. Det har ogsaa vist sig at være rigtigt. Der er intet oplyst om Morfinbrug siden. Det er meget sandsynligt, at da jeg læste op, er 6—7 Aar blevet til 8, og det er ogsaa muligt, at jeg har det fra Erklæringen. Jeg tør ikke sige, hvor jeg har de 8 Aar fra. Men dette, at Dr. B. skulde have taget Morfin før, er en Fejlslutning af Clod-Hansens Udtalelse. Der staa: „at jeg i de senere Aar (vel ca. 6—7 Aar eller maaske mere) ingen Sinde selv har bemærket noget Tegn“. Deraf har man draget den Slutning, at han før de 6—7 Aar muligvis har mærket Tegn, men han har sagt, at det var ogsaa uberettiget at drage den Slutning deraf.

Rørdam: Den ærede Ordførers Udtalelser vare væsentlig Citater af Artikler,

som have staaet i „Ugeskrift for Læger“. Han burde anføre sin Kilde, ellers tro Folk, at det er hans egne Tanker, og saa ville de blive narrede. Jeg synes ikke, han overfor Ugeskriftet har Ret til at tilrane sig disse Tanker. I øvrigt kan han læse det Svar, jeg har givet Almindelig dansk Lægeforening. For Resten var hans Tale saa fuld af Fejl, at jeg aldeles ikke har Lyst til at imødegaa den. Han sagde, at der havde været Generalforsamling i Almindelig dansk Lægeforening, og en hel Mængde andre Ting, som slet ikke har fundet Sted.

Den højtærede Justitsminister vil jeg gerne bede besvare mig det Spørgsmaal, med hvilken Ret der kunde være Politundersøgelse ved Retten i Saksjøbing angaaende disse Læger, der ikke have deres Natklokker i Orden, naar der ikke her kan finde en Politundersøgelse Sted.

I øvrigt skal jeg, ligesom det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger), sige, at der kan jo ikke være Tvivl om, at naar Justitsministeren har brugt det Udtryk: „for ca. 8 Aar siden“ og siger, Spalte 3831, at der er „en anden“, der siger det, mener han dermed Karantænelægen. Justitsministeren har altsaa faaet ganske den samme Opfattelse som jeg af Karantænelægens Udtalelse, at Karantænelægen har ment, at Dr. med. B. for 8 Aar siden har været Morfinist. Det kan der dog fornødt ikke disputeres om. Det er ganske mærkeligt, at Justitsministeren, da Erklæringen ikke endnu var officiel, gaar saa let hen over den, at han ikke nævner, at det er vedkommende Læges foresatte, Karantænelægen, der mener det, nej han siger blot saadan ganske en passant: at der er „en anden“, der mener, at vedkommende har været Morfinist for 8 Aar siden. Denne Erklæring gaar altsaa ud paa, at det var for 8 Aar siden. Men hvis det havde været den tidligere Erklæring af Karantænelægen, Justitsministeren havde sigtet til, vilde Justitsministeren rimeligvis have sagt det, der stod deri, nemlig at det var for 6—7 Aar siden.

I øvrigt skal jeg kun tilføje, at hvis jeg i min Skrivelse havde citeret alt, hvad Karantænelægen havde sagt til mig, med nøjagtig de Ord, han anvendte overfor mig, vilde det til Evidens fremgaa deraf,